

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION EXTRAORDINAIRE 1991-1992 (*)

2 MARS 1992

PROPOSITION DE LOI

**tendant à supprimer
la bipatridie**

**(Déposée par MM. de Clippele
et Duquesne)**

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

De tous temps, les nations ont fait la distinction entre leurs citoyens et les étrangers vivant sur leur sol.

De tout temps, les nations ont accordé à leurs citoyens des droits et des devoirs.

C'est d'ailleurs l'ensemble de ces droits et de ces devoirs qui lient tous les citoyens qui sont à la base de la cohésion et de l'identité nationale.

Il est donc tout à fait normal qu'un pays, avant d'accorder sa nationalité à un étranger, vérifie, dans le chef de cet étranger, son attachement au pays d'adoption, à sa culture, à ses langues, etc., bref à une certaine façon de vivre et de penser qui font en l'occurrence l'essentiel de notre civilisation occidentale et européenne.

En aucune façon, la nationalité ne peut devenir, selon nous, une simple commodité qui ferait qu'on deviendrait Belge parce qu'il est pratique d'être Belge quand on vit en Belgique et que le cas échéant on reprendrait ou on conserverait son ancienne nationalité lorsqu'il apparaîtrait que celle-ci redeviendrait à nouveau utile pour éviter certaines contraintes ou continuer à bénéficier d'avantages liés à la nationalité d'origine.

(*) Première session de la législature n° 48.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992 (*)

2 MAART 1992

WETSVOORSTEL

**strekkende tot het afschaffen van de
dubbele nationaliteit**

**(Ingediend door de heren de Clippele
en Duquesne)**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In het verleden hebben de naties steeds een onderscheid gemaakt tussen hun eigen burgers en de vreemdelingen die op hun grondgebied verblijven.

Tevens hebben zij te allen tijde aan hun burgers rechten toegekend en plichten opgelegd.

Het zijn trouwens de gezamenlijke rechten en plichten die alle burgers binden en aan de basis liggen van de samenhang binnen een Staat en van de nationale identiteit.

Het is dus niet meer dan normaal dat een land, vóór het zijn nationaliteit toekent aan een vreemdeling, nagaat of die vreemdeling wel degelijk gehecht is aan het adoptieland, zijn cultuur, zijn talen, enz., kortom aan een levenswijze en een denkwijze die de kern van onze westerse Europese beschaving uitmaken.

Wij zijn van oordeel dat de nationaliteit in geen geval mag worden aangegrepen als een middel om Belg te worden, alleen omdat het praktisch is Belg te zijn als men in België leeft. Daarbij zou de vreemdeling eventueel zijn vorige nationaliteit kunnen herkrijgen of behouden wanneer dat voor hem nuttig zou zijn om zich aan bepaalde verplichtingen te onttrekken of om opnieuw aanspraak te kunnen maken op de voordelen verbonden aan zijn oorspronkelijke nationaliteit.

(*) Eerste zitting van de 48e zittingsperiode.

Ce qui précède est d'autant plus vrai que les procédures d'obtention de la nationalité belge se sont, au fil du temps, considérablement assouplies.

En effet, en Belgique auparavant, la nationalité se transmettait traditionnellement quasi uniquement par la filiation (*ius sanguinis*).

Une option de nationalité était toutefois accordée à celui qui, par sa naissance sur le sol belge par exemple, était présumé avoir des attaches avec la Belgique. Cependant, l'option était expresse (déclaration de volonté) et contrôlée par les pouvoirs publics. Ainsi, l'enquête du parquet qui est attachée à cette procédure, vérifie également la réalité de l'attachement au pays.

L'actuel Code de la nationalité (loi du 28 juin 1984, notamment le chapitre II, section 3, de ladite loi dans certaines conditions, ouvre la brèche au *ius soli* et attribue (c'est-à-dire confère automatiquement) la nationalité en raison de la naissance sur le sol belge.

Ainsi, est désormais Belge l'enfant né en Belgique d'un auteur né en Belgique; une simple déclaration de l'auteur suffit. Plus aucun acte de volonté n'est requis de la part du principal intéressé, ni davantage de contrôle d'identité par une autorité quelconque (article 11 du Code de la nationalité belge).

Cette disposition — et *a fortiori* les articles 2 et 4 de la loi du 13 juin 1991 modifiant le Code de la nationalité belge et les articles 569 et 628 du Code judiciaire qui visent à attribuer la nationalité belge à un enfant de la seconde génération avant qu'il ait atteint l'âge de 12 ans et à un jeune adulte de 18 à 30 ans né en Belgique — s'oppose formellement à la théorie du *ius sanguinis* qui apparaissait légitimement jusqu'ici comme la plus naturelle dans la mesure où l'hérédité, la formation intellectuelle et morale, l'éducation, les conceptions de vie, façonnent bien plus le caractère d'un individu et son attachement à une patrie que le fait purement fortuit peut-être de sa naissance sur un sol déterminé.

A la lumière de ces nouveaux modes d'acquisition de la nationalité belge, il convient donc, d'autant plus, de vérifier l'attachement d'un candidat à la nationalité belge en exigeant de sa part l'abandon total et définitif de sa nationalité d'origine.

Une exception est toutefois prévue par la présente proposition de loi pour les ressortissants des pays de la Communauté européenne dans la mesure où la possession d'une supranationalité européenne permettrait selon nous, sans le danger de faillir à l'appartenance à la civilisation européenne, de conserver l'une et l'autre des nationalités de la Communauté.

Nous avons toutefois voulu limiter le champ d'application de la présente proposition de loi aux divers

Dat is des te meer waar omdat de procedures om de Belgische nationaliteit te verkrijgen in de loop van de jaren aanzienlijk zijn versoepeld.

In België werd de nationaliteit vroeger immers vrijwel uitsluitend doorgegeven door de afstamming (*ius sanguinis*).

De nationaliteit werd echter toegekend aan degene die geacht werd banden te hebben met België, bijvoorbeeld door zijn geboorte op Belgisch grondgebied. Toch diende de nationaliteitskeuze uitdrukkelijk te gebeuren (wilsverklaring) en ze werd gecontroleerd door de overheid. Zo heeft het onderzoek van het parket, dat deel uitmaakt van deze rechtspleging, ook betrekking op de feitelijke band met het land.

Het Wetboek van de Belgische nationaliteit (de wet van 28 juni 1984 en meer bepaald hoofdstuk II, afdeling 3) doorbreekt die regeling ten gunste van het *ius soli*, althans in bepaalde omstandigheden, en kent de Belgische nationaliteit automatisch toe op grond van het geboren zijn in België.

Voortaan is dus Belg het kind geboren in België van wie een ouder zelf in België is geboren. Het is voldoende dat die ouder daarover een verklaring aflegt. Er wordt dus geen enkele wilsuitering van de betrokkene meer vereist en evenmin moet welke overheid dan ook nog langer de geschiktheid nagaan (artikel 11 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit).

Deze bepaling en *a fortiori* de artikelen 2 en 4 van de wet van 13 juni 1991 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en van de artikelen 569 en 628 van het Gerechtelijk Wetboek, die de Belgische nationaliteit willen toekennen aan een kind van de tweede generatie, vóór het de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, alsook aan een jonge volwassene die tussen achttien en dertig jaar oud is en in België is geboren, gaat formeel in tegen het beginsel van het *ius sanguinis*. Dat werd tot nu toe terecht als normaal geacht omdat erfelijkheid, intellectuele en zedelijke vorming, opvoeding en wereldbeschouwing heel wat meer invloed hebben op iemands karakter en zijn band met het vaderland, dan het wellicht toevallige feit dat een persoon op het grondgebied van een bepaalde Staat is geboren.

Aangezien er nu nieuwe mogelijkheden open staan om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, moet men ook des te beter nagaan of de kandidaat werkelijk gehecht is aan die nationaliteit: zo hoort men van hem te eisen dat hij volledig en onherroepelijk afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit.

Dit voorstel voert evenwel een uitzondering in ten gunste van de ingezetenen van de EG-lidstaten omdat het toelaat de nationaliteit van twee EG-lidstaten gelijktijdig te hebben. Ons inziens maakt het bezit van een Europese supranationaliteit zulks mogelijk en levert het geen gevaar op voor de gehechtheid aan de Europese beschaving.

Wij hebben het toepassingsgebied van ons voorstel echter willen beperken tot de uiteenlopende gevallen

cas où un acte volontaire du candidat à la nationalité belge (ou de ses auteurs ou d'un de ses auteurs) est nécessaire à l'obtention de cette nationalité, ou à son recouvrement.

Seront donc visés par la présente proposition l'attribution de la nationalité belge à l'enfant né en Belgique d'un auteur ou adoptant étranger né en Belgique (articles 11 et 12 du Code de la nationalité belge), l'acquisition de la nationalité par option (articles 13, 14 et 15), l'acquisition de la nationalité belge par le conjoint étranger d'une personne belge (article 16), l'acquisition de la nationalité belge par naturalisation (article 19) et enfin le recouvrement de la nationalité belge (article 24).

Par contre, il est évident que la proposition actuelle ne vise pas les cas où la nationalité belge est attribuée automatiquement à un enfant dès la naissance en raison de la nationalité du père, de la mère ou de l'adoptant (articles 8 et 9 du Code de la nationalité belge), dans la mesure où il nous paraît inopportun d'imposer une condition supplémentaire quelconque à la jouissance de la nationalité belge à ceux qui possèdent cette nationalité de la façon la plus naturelle du monde, c'est-à-dire en vertu de la nationalité des parents ou adoptants, même si par hasard, ils possédaient aussi une autre nationalité.

DISCUSSION DES ARTICLES

Articles 1er, 2 et 3

Il convient tout d'abord d'abroger la loi du 13 juin 1991 modifiant le Code de la nationalité belge et les articles 569 et 628 du Code judiciaire dans la mesure où cette loi autorise l'attribution automatique de la nationalité belge aux étrangers de la troisième génération (article 1er de la loi du 13 juin 1991) et surtout l'attribution quasi automatique de la nationalité belge aux étrangers de la deuxième génération (articles 2 et 4) sans enquête préalable portant sur le désir et le niveau d'intégration des candidats, ce qui est contraire à l'esprit de notre proposition.

Il convient en outre d'adapter les articles 11 et 12 de la loi du 28 juin 1984 à l'intention exprimée dans les développements.

Il nous semble toutefois utile de demander un document émanant des autorités diplomatiques ou consulaires attestant la renonciation à la nationalité d'origine pour son enfant par l'auteur ou l'adoptant, mais non le fait que le pays d'origine de l'enfant accepte de retirer à cet enfant sa nationalité d'origine.

waarin de wil van een kandidaat voor de Belgische nationaliteit (of van zijn ouders of van een van hen) als voorwaarde geldt om de Belgische nationaliteit te verkrijgen of te herkrijgen.

Ons voorstel handelt derhalve over het toekennen van de Belgische nationaliteit aan een in België geboren kind van wie een ouder of adoptant zelf in België is geboren (artikelen 11 en 12 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit), over het verkrijgen van de nationaliteit door nationaliteitskeuze (artikelen 13, 14 en 15), over het verkrijgen van de Belgische nationaliteit door de vreemde echtgenoot van een Belg (artikel 16), over het verkrijgen van de Belgische nationaliteit door naturalisatie (artikel 19) en tenslotte over het herkrijgen van de Belgische nationaliteit (artikel 24).

Daartegenover staat dat dit voorstel uiteraard niet doelt op die gevallen waarin de Belgische nationaliteit aan een kind automatisch wordt toegekend vanaf de geboorte, op grond van de nationaliteit van de vader, van de moeder of van de adoptant (artikelen 8 en 9 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit). Het leek ons immers niet aangewezen het genot van de Belgische nationaliteit aan een extra voorwaarde te onderwerpen en dan nog wel voor hen die deze nationaliteit op de meest vanzelfsprekende manier hebben verkregen : te weten op grond van de nationaliteit van de ouders of van de adoptanten, ook al hebben die daarnaast toevallig ook nog een andere nationaliteit.

BESPREKING VAN DE ARTIKELEN

Artikelen 1, 2 en 3

In de eerste plaats behoort de wet van 13 juni 1991 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en van de artikelen 569 en 628 van het Gerechtelijk Wetboek te worden opgeheven. Die wet biedt namelijk de mogelijkheid de Belgische nationaliteit automatisch toe te kennen aan vreemdelingen van de derde generatie (artikel 11) en vooral ze vrijwel even automatisch toe te kennen aan vreemdelingen van de tweede generatie (artikelen 11*bis* en 12*bis*) zonder dat vooraf wordt nagegaan of de vreemdelingen dat wel wensen en hoever hun integratie staat. Dat druist in tegen de bedoeling van ons voorstel.

Daarenboven behoort de inhoud van de artikelen 11 en 12 van de wet van 28 juni 1984 te worden afgestemd op de doelstellingen die hierboven werden toegelicht.

Het lijkt echter nuttig te zijn te eisen dat een document wordt voorgelegd uitgaande van diplomatieke of consulaire instanties, waaruit blijkt dat de ouder of de adoptant voor zijn kind afstand doet van diens oorspronkelijke nationaliteit doch niet dat het land van herkomst van het kind aanvaardt dat kind zijn oorspronkelijke nationaliteit te ontnemen.

En effet, certains Etats ne veulent jamais retirer leur nationalité à leurs nationaux, il suffit donc à notre point de vue que l'auteur ou l'adoptant ait lui-même clairement mentionné son intention de renoncer à la nationalité même si le pays d'origine de l'enfant ne l'accepte pas.

Art. 4

Cet ajout vise lui aussi à adapter les trois articles qui règlent l'acquisition de la nationalité belge par option, à savoir les articles 13, 14 et 15, à l'intention exprimée dans les développements.

Ici aussi, il faut se contenter d'une déclaration de l'intéressé certifiant que lui en tout cas renonce à sa nationalité d'origine sans préjuger de la réaction de ce pays d'origine qui peut accepter ou s'opposer à cette renonciation.

Art. 5

Il s'agit d'adapter l'article 16 à l'intention exprimée dans les développements, ici aussi il convient d'exiger non pas l'accord des autorités diplomatiques ou consulaires du pays d'origine du candidat à la nationalité belge, mais bien simplement un document attestant qu'il a au moins demandé la renonciation à sa nationalité d'origine en cas d'obtention de la nationalité belge.

Art. 6

Il s'agit d'adapter l'article 19 qui règle principalement la question de la demande de la naturalisation ordinaire à la volonté exprimée dans les développements tout en ne préjugant pas, de l'acceptation ou non des autorités du pays d'origine du candidat à la nationalité belge, quant à sa renonciation à sa nationalité étrangère.

Il est à noter également que pour demander la grande naturalisation il faut obligatoirement remplir les conditions, pour pouvoir obtenir la naturalisation ordinaire; il n'est donc plus besoin de mentionner la déclaration de renonciation à sa nationalité étrangère dans le chef du candidat à la nationalité belge, dans l'article 20 relatif à la grande naturalisation.

Art. 7

Il convient d'adapter également l'article traitant du recouvrement de la nationalité belge aux desiderata exprimés dans les développements.

Bepaalde landen worden immers in geen enkel geval bereid gevonden aan hun eigen onderdanen hun nationaliteit te ontnemen. Wat ons betreft, kan de ouder of de adoptant volstaan met een duidelijke verklaring dat hij bereid is afstand te doen van de nationaliteit, ook al is het land van herkomst van het kind het daarmee niet eens.

Art. 4

De voorgestelde toevoeging wil deze drie artikelen, die handelen over het verkrijgen van de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze (de artikelen 13, 14 en 15), aanpassen aan het doel dat de toelichting vermeldt.

Ook in dit geval moet men genoeg nemen met een verklaring van de betrokkene waaruit blijkt dat hijzelf hoe dan ook afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit, zonder af te wachten hoe het land van herkomst zal reageren, welk land het daarmee al dan niet eens kan zijn.

Art. 5

Artikel 16 behoort eveneens aangepast te worden aan het doel dat de toelichting stelt. Als voorwaarde hoeft men hier evenmin in te voeren de toestemming van de diplomatieke of consulaire instanties van het land van herkomst van de kandidaat, doch gewoon het bewijs dat hij om de afstand van zijn oorspronkelijke nationaliteit althans heeft verzocht ingeval hij de Belgische nationaliteit verkrijgt.

Art. 6

Artikel 19, dat in hoofdzaak het probleem regelt van de aanvraag om gewone naturalisatie, moet worden aangepast aan het doel dat dit voorstel volgens de toelichting nastreeft. Ook hier mag men niet vooruit lopen op de beslissing die het land van herkomst van de aanvrager van de Belgische nationaliteit zal nemen over de afstand van diens vreemde nationaliteit.

Men mag evenmin uit het oog verliezen dat men reeds aan bepaalde voorwaarden moet voldoen om de gewone naturalisatie te verkrijgen. Om de grote naturalisatie aan te vragen hoeft artikel 20, dat over de grote naturalisatie gaat, dus niet meer te handelen over de verklaring van afstand van de vreemde nationaliteit voor wie de Belgische nationaliteit wil verkrijgen.

Art. 7

Ook de regeling op de herkrijging van de Belgische nationaliteit moet worden aangepast aan de doelstellingen waarvan sprake is in de toelichting.

Nous avons voulu exiger la renonciation de l'intéressé à une nationalité étrangère à la Communauté européenne dans les divers cas d'obtention de la nationalité belge, pour être cohérent, il faut bien entendu exiger la même nationalité belge.

Ici aussi, un certificat attestant la renonciation de l'intéressé peut suffire sans préjuger de l'acceptation ou non de cette renonciation par les autorités du pays d'origine.

Art. 8

Dans un but de simplification, il s'agit évidemment de faire bénéficier ceux qui avaient introduit des procédures d'obtention de la nationalité belge ou de recouvrement de la nationalité belge, des dispositions légales en vigueur au moment de l'introduction de ces procédures et non pas de les pénaliser en leur appliquant une nouvelle législation avec effet, en quelque sorte, rétroactif.

Art. 9

La justification est simple, il s'agit de supprimer le dernier membre de phrase du 8°, du § 1er, de l'article 12, des lois coordonnées sur la milice, qui insérerait dans notre droit belge la reconnaissance implicite de la bipartidie puisqu'il disait « dans le pays dont il possède également la nationalité ».

Nous maintenons cette possibilité mais uniquement lors d'une double nationalité concernant deux Etats membres de la Communauté européenne, mais nous excluons formellement toute dispense pour cause de service militaire accompli dans un pays extérieur à la Communauté dont il aurait également la nationalité puisque la présente proposition de loi vise à interdire cette bipartidie, lorsque le pays d'origine n'est pas un Etat membre de la CE.

J.-P. de CLIPPELE
A. DUQUESNE

Het voorstel wil als vereiste invoeren dat de betrokkene afstand doet van de nationaliteit van een land dat geen EG-lidstaat is, indien hij de Belgische nationaliteit op welke manier dan ook verkrijgt. Met het oog op de samenhang van de regeling moet men uiteraard de afstand ook als voorwaarde invoeren bij het herkrijgen van de Belgische nationaliteit.

Ook in dit geval kan de betrokkene volstaan met een bewijs van afstand, zonder af te wachten hoe zijn land van herkomst zich daarover zal uitspreken.

Art. 8

Om de zaken te vereenvoudigen, moeten uiteraard degenen die een procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit of tot herkrijging van de Belgische nationaliteit hadden ingeleid, onder toepassing vallen van de wettelijke bepalingen die op het tijdstip van het inleiden van de procedures van toepassing zijn. Het kan niet in de bedoeling liggen hen te benadelen door hen aan een in zekere mate ook nieuwe en terugwerkende regeling te onderwerpen.

Art. 9

Om kort te gaan, kunnen wij zeggen dat het de bedoeling is het laatste zinsdeel van het 8° van § 1 van artikel 12 van de gecoördineerde dienstplichtwetten te doen vervallen. Het heeft de stilzwijgende erkenning van de dubbele nationaliteit in het Belgische recht willen invoeren, aangezien het luidt : « in het land waarvan hij eveneens de nationaliteit bezit ».

Wij willen deze mogelijkheid handhaven, doch uitsluitend wanneer het gaat om de nationaliteit van twee EG-lidstaten. We willen formeel elke vrijlating uitsluiten wegens militaire dienst volbracht in een land dat geen EG-lidstaat is en waarvan de betrokkene de nationaliteit ook zou bezitten, omdat dit voorstel de dubbele nationaliteit beoogt af te schaffen, wanneer het andere land geen lidstaat van de Europese Gemeenschap blijkt te zijn.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La loi du 13 juin 1991 modifiant le Code de la nationalité belge et les articles 569 et 628 du Code judiciaire est abrogée.

Art. 2

L'article 11 du Code de la nationalité belge est complété par l'alinéa suivant :

« L'auteur ou l'adoptant qui fait cette déclaration devant l'officier de l'état civil de la résidence principale en Belgique de l'enfant doit joindre à cette déclaration un acte par lequel il renonce pour son enfant à sa nationalité étrangère. Cet acte doit avoir été remis aux autorités diplomatiques ou consulaires du pays, non membre de la Communauté européenne, d'origine de l'enfant; l'auteur ou l'adoptant joindra à sa déclaration de demande d'attribution de la nationalité belge pour son enfant, devant l'officier de l'état civil, un récépissé émanant des autorités diplomatiques ou consulaires du pays dont l'enfant possédait la nationalité, attestant la remise par l'auteur ou l'adoptant d'une déclaration de renoncement pour son enfant à sa nationalité d'origine. »

Art. 3

L'article 12 du même Code est complété par ce qui suit :

« pour autant que l'auteur ou l'adoptant produise un certificat émanant des autorités diplomatiques ou consulaires du pays non membre de la Communauté européenne dont l'enfant a la nationalité, attestant que l'auteur ou l'adoptant a demandé pour cet enfant la renonciation à sa nationalité d'origine. »

Art. 4

L'article 14, premier alinéa, du même Code, est complété par un 4°, rédigé comme suit :

« 4°. produire un certificat émanant des autorités diplomatiques ou consulaires du pays non membre de la Communauté européenne dont il a la nationalité, attestant qu'il compte renoncer à sa nationalité d'origine s'il obtient la nationalité belge. »

WETSVOORSTEL

Artikel 1

De wet van 13 juni 1991 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en van de artikelen 569 en 628 van het Gerechtelijk Wetboek wordt opgeheven.

Art. 2

Artikel 11 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wordt aangevuld met het volgende lid :

« De ouder of de adoptant die deze verklaring aflegt voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats in België van het kind, moet bij die verklaring een document voegen waarmee hij voor zijn kind afstand doet van diens vreemde nationaliteit. Dit document moet neergelegd worden bij de diplomatieke en consulaire instanties van het land van herkomst van het kind, dat geen lidstaat van de Europese Gemeenschap is; de ouder of de adoptant voegt bij zijn verklaring van aanvraag tot toekenning van de Belgische nationaliteit die hij voor zijn kind heeft afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, een ontvangstbewijs afgegeven door de diplomatieke of consulaire instanties van het land waarvan het kind de nationaliteit bezat en waaruit blijkt dat de ouder of de adoptant voor zijn kind een verklaring van afstand van diens oorspronkelijke nationaliteit heeft neergelegd.

Art. 3

Artikel 12 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld als volgt :

« ...voor zover de ouder of de adoptant een bewijs kan overleggen, afgegeven door de diplomatieke of consulaire instanties van het land waarvan het kind de nationaliteit bezit en dat geen lidstaat van de Europese Gemeenschap is, en waaruit blijkt dat de ouder of de adoptant voor dat kind de afstand van diens oorspronkelijke nationaliteit heeft aangevraagd. »

Art. 4

Artikel 14, eerste lid, van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld als volgt :

« 4°. een bewijs overleggen, afgegeven door de diplomatieke of consulaire instanties van het land dat geen lidstaat is van de Europese Gemeenschap en waarvan hij de nationaliteit bezit, en waaruit blijkt dat hij de bedoeling heeft afstand te doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit indien hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. »

Art. 5

A l'article 16, § 2, premier alinéa, du même Code, la première phrase est complétée comme suit :

« et pour autant qu'il produise un certificat émanant des autorités diplomatiques ou consulaires de son pays d'origine non membre de la Communauté européenne, attestant qu'il renonce irrévocablement à sa nationalité d'origine en cas d'obtention de la nationalité belge. »

Art. 6

A l'article 19, premier alinéa, du même Code, entre les mots « âge de dix-huit ans accomplis » et les mots « et avoir fixé sa résidence principale en Belgique », les mots suivants sont insérés :

« produire un certificat émanant des autorités diplomatiques ou consulaires de son pays d'origine non membre de la Communauté européenne, attestant que le demandeur désire renoncer à sa nationalité étrangère à la Communauté en cas d'obtention de la nationalité belge. »

Art. 7

A l'article 24, premier alinéa, du même Code, est inséré un 2°*bis*, rédigé comme suit :

« 2°*bis*. produire un certificat émanant des autorités diplomatiques ou consulaires du pays non-membre de la Communauté européenne dont il a la nationalité, attestant qu'il renoncera irrévocablement à cette nationalité en cas de recouvrement de la nationalité belge. »

Art. 8

L'article 26, § 1er, du même Code, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Les dispositions du Code de la nationalité belge du 28 juin 1984 restent applicables aux déclarations souscrites en vue d'acquérir ou de recouvrer la nationalité belge ainsi qu'aux demandes de naturalisation, introduites avant l'entrée en vigueur de la présente loi. »

Art. 9

L'article 12, § 1er, 8°, des lois coordonnées sur la milice est remplacé par ce qui suit :

« 8°. L'inscrit qui est devenu Belge ou à qui la qualité de Belge a été reconnue après l'âge de 32 ans

Art. 5

In artikel 16, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, wordt de eerste volzin aangevuld als volgt :

« en voor zover hij een bewijs overlegt, afgegeven door de diplomatieke of consulaire instanties van zijn land van herkomst dat geen lidstaat is van de Europese Gemeenschap, en waaruit blijkt dat hij onherroepelijk afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit indien hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. »

Art. 6

In artikel 19, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden tussen de woorden « volle achttien jaar oud zijn » en de woorden « en sedert ten minste vijf jaar » ingevoegd de woorden :

« een bewijs overleggen, afgegeven door de diplomatieke of consulaire instanties van zijn land van herkomst dat geen lidstaat van de Europese Gemeenschap is, waaruit blijkt dat de belanghebbende de bedoeling heeft afstand te doen van de nationaliteit van zijn land, dat geen lidstaat is van de Europese Gemeenschap, indien hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. »

Art. 7

In artikel 24, eerste lid, van hetzelfde Wetboek wordt een 2°*bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« 2°*bis*. een bewijs overleggen afgegeven door de diplomatieke of consulaire instanties van het land dat geen lidstaat is van de Europese Gemeenschap en waarvan hij de nationaliteit bezit, waaruit blijkt dat hij onherroepelijk afstand doet van die nationaliteit indien hij de Belgische nationaliteit herkrijgt. »

Art. 8

Artikel 26, § 1, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. De bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit van 28 juni 1984 blijven van toepassing op de verklaringen die zijn afgelegd met het oog op de verkrijging of de herkrijging van de Belgische nationaliteit, alsook op de verzoeken om naturalisatie die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet. »

Art. 9

Artikel 12, § 1, 8°, van de gecoördineerde dienstplichtwetten wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 8°. De ingeschrevene die Belg is geworden of wiens hoedanigheid van Belg werd erkend na de

ou après avoir satisfait à des obligations de service actif dans le pays dont il possédait auparavant la nationalité ou dans l'Etat membre de la Communauté européenne dont il possède également la nationalité. »

7 février 1992.

J.-P. de CLIPPELE
A. DUQUESNE

leeftijd van 32 jaar, of nadat hij zijn werkelijke dienstplicht heeft volbracht in het land waarvan hij voordien de nationaliteit bezat of in een lidstaat van de Europese Gemeenschap waarvan hij eveneens de nationaliteit bezit. »

7 februari 1992.